

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Protekcio.

Pécs, 1897. november 5.

Visszhangot keltettek az egész országban azok az önértékes szavak, amelyeket Wlassich kultuszminiszter a protekcio rendszer ostromozására intézett alantásaihoz. Kedvet kapott ezután Erdély igazságügy-miniszter is, s horrendum diktu, Wlassich rendeletét ő is átollózta, ellátta a maga becses aláírásával s megküldötte az összes királyi táblai és törvényszéki elnököknek. Szent Isten! kiálthatunk föl, tehát még a bírói testület sem volt mentes a protekcio-tól s ezt most kellett megtudnia az országnak éppen a reszort miniszter leplezéseiből.

Aki azonban most azt remélné, hogy a miniszteri „meghagyatik“-októl egyszerre csak megdőlnek a régi visszaélések toronybástyái és friss, egészséges szellem fog lábrakapni, az alighanem alaposan fölsül. A baj fészke sokkal mélyebben van s azon csak az állami szolgálat egész rendszerének reformja segíthetne, amire ez idő szerint nincs kilátás.

Hiszen éppen a protekcio megtörésére hozták annak idején a kvalifikációról szóló törvényt, s kérjük, javultak-e azóta az állapotok? Legkevésbé sem. Sőt határozottan állithatjuk, hogy a helyzet azóta

még rosszabbodott, mert a kvalifikációnak az a neme, a mely ma érvényben van, nem egyéb, mint leplezése, törvényesítése a visszaéléseknek.

Kapóra jött éppen most kezünkbe Max Leclerc-nak, a párisi „Ecole des sciences libres“ híres rektorának egy nemrég közreadott tanulmánya, melynek tárgya egy hosszabb tanulmány utján nyert tapasztalatainak eredménye az angol köztisztviselők és államférfiak felől. Hogyan van az, hogy Angliában nem ismerik a protekcio-t, holott pedig a pártkormányzat elve sehol sincs oly szigorúan keresztülvívve, mint ott? Tényleg e század eleje óta Angliában sohasem szűnt meg a közhatalom bizonyos elite, a whig és tory nagy családok arisztokráciájának kezei közt lenni, kik saját ivadékaikat és pártfogoltjaikat tolták előre, mindenről magok rendelkeztek s mindenhatóságukban képesek voltak a gyermeket bölcsőjéből kiragadni s magas állásokkal halmozni el. Volt idő, mikor az ember semmi sem lehetett egy párt protekcioja nélkül, minek viszonzásul a párt hűséges és odaadó szolgálatot követelt pártfogásáért. Még nem oly régen Burke-t pályája kezdetén Rockingham lord ajándékozta meg ülésel a parlamentben. Pitt tudvalevőleg a hatalmas Lowtherel árnyékában növekedett, Canning a portlandi hercegnek köszönhette szerencsését.

Gladstone pedig egy befolyásos whig családtól nyerte első mandátumát.

De vajjon ily nevek a protekcio mellett bizonyítanak-e? Nem azt jelentik-e inkább, hogy a nagy tehetségek, ha párt-politikailag is, de önmagokra és a közéletre nézve mindig érvényesülnek, hasznos működési körüket minden körülmények közt megtalálják. Egészen másra mutatnak a példák: arra, hogy az angol társadalom föl tudja karolni azokat, a kiket eszök, jellemök, képzettségük erre érdemessé tesz és egészséges szervezetök minden erejével segíti elő gyors emelkedésüket.

És ha Angliában nem létezik protekcio, ennek okát nem kell keresnünk semmiféle mesterséges rendszabályban. Magyarázata egyszerűen az, hogy mindenki megtalálja a maga helyét ott, a hová hivatása, képessége, ambiciója leginkább utalják.

Először is Anglia szerencsésen ellen tudott állani annak az áramlatnak, hogy a fizetések leszállításával a közhatalok számát növelje. Ellenkezőleg, a fizetések emelése dacára a nagyobb és jobb munka igényével sikerült korlátoznia a jelentkezők és aspiránsok számát. Innen van, hogy míg Franciaországban a szajnai praefekturának a különböző szolgálati ágakban megürült állásokat és a jelentkezők számát feltüntető évi hivatalos összehasonlító táblázatai szerint a kínálat és kereslet közötti

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A négy „háromkirály“ és a fiumei siketnéma.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A minap tértünk Fiuméből haza Straicher Lajos barátom meg én. Ami velünk ott történt, azt elmondani nem volna szabad, mivel erre nézve Straicher barátomnak ünnepélyes ígéretet tettem.

Hogyan, hogyan sem, de e lapok kiadója neszt vette a megtörténteknek és az elé az alternativa elé állított: vagy megírom a fiumei esetet (mert most Fiume van divatban), vagy elcsap.

Mit csináljak, — kénytelen-kelletlen elmondom.

Köztudomásu, hogy Straicher ur az ötletek, még pedig a jó ötletek embere.

Elmondhatnám, hogy az idén háromkirályok napján is egyszerűen, brilláns ötletével egy részvénytársaságot mentett meg a bizonyos bukástól. Ez a részvénytársaság pedig állott három ifjúból, kik dacára, hogy a faiskolán, meg a rezulán kívül csak két bányatelepi iskolát végeztek, mégis birtak annyi bámulatos üzleti szellemmel, hogy társuljanak abból a célból, hogy egyesült erővel és hanggal a három királyok viselt dolgait és kezdetleges tou-

ristaságait előadják, szép rigmusokban és korhű jelmezben.

A részvénytársaság egyik tagja, mely iránt a két másik tag animozitással viseltetett — rettenetes nagy feje miatt — az üzlet megkezdése előtt beadta a kulcsot, és szellemi csődbe került, amennyiben otthon feledte az előadandó bibliai költemény kéziratát; s mivel nem volt képes szerepét kívülről betanulni, visszamenni pedig bányatelepi lakására az idő előrehaladottságánál fogva nem kecsegtette a néma dühben tanácstalanul álló tagokat kielégítő eredménnyel, megkezdették működésüket úgy, hogy a fogyatékos észszel bíró szerencsenkirály csak a csillagforgatás pirotechnikus szerepére utaltatott, azzal a megszorítással mégis, hogy az előadás végét ábrázoló pörsölésétát nem ő vele tétetik meg.

Ninesenek adataim arról, hogy a szerencsenkirály belenyugodott-e ez önkényes eljárásba, avagy vegyes érzelmekkel forgatta-e a kritikus napon a befőttes papírból alkotott napkeleti csillagot, sem annyira emberismerő nem vagyok, mint Jeszenszky Kákszi pénzügyminiszteri osztálytanácsos ur, ki a fülembé is sugta azonnal, hogy a négerkirály vagy nagy indispozicióval küzd, vagy egyáltalán nem is intonált. Tény azonban, hogy a szerencsenkirály és egyik bölcs kartársa benyitottak a »Mátyás király« éttermébe azzal, hogy:

— Szabad-e a három királyoknak énekelni?

Örömmámorban úsztam, de hát hogy is

ne? Még világeletemben semmiféle koronás főt nem hallottam énekelni s most ime egyszerre háromhoz lesz szerencsém!

Azonban Beinknopf Atila ur, a »Hosenschmalz örökösei« cementáru kivitelüzlet beltagja, harsány hangon kiáltá:

— Csalás! csak két királyt konstatálok! hol a harmadik?

(A harmadik pedig gyertyáért szaladt addig a szomszéd boltba, gyertyáról megfelekedezett a részvénytársaság.)

Ekkor volt az, hogy a felzúdult közvélemény hullámai majd kisodorták a napkeleti bölcséket; de Straicher ur tárgyilagos, higgadt hangon odavágja Beinknopf urnak:

— Hát nem látja? ott ül a kályha mellett.

Minden szem a kályha felé fordul, és csakugyan ott ült a vendéglős, a Labrencz bácsi, a »Mátyás király«, ki vacsoráját fogyasztotta.

Harsogó kacaj jutalmazta Straicher ur e szerencsés ötletét, mialatt a négerkirály jobbkeze mutatójával zavartan az orrát fúrta; de végre a »Három király« megoldotta azt a homályos zenei problémát, hogy három ember is énekelhet duóban, különösen, ha a harmadik hallgat.

Lajos barátom ötlete a részvénytársaságot tisztességes bevételhez segítette.

Mondom, ezt elmondhatnám, de nem teszem, minthogy a fiumei dolgot sem szellőztetem; pedig kettőnkön kívül még egy halandó is tudja, kinek nevét szintén elhallgatom; pe-

arány oly nagy, hogy kerek számban 1500 megürült hivatalra 46.000 pályázó és 12 segédhivatalnoki helyre 3126 pályázó akad, addig Angliában az egy állásra pályázók száma nem haladja meg a 4-5-öt.

Igaz, hogy ennek megértéséhez szükséges ismerni az angol állami szolgálat mai rendszerét is. Igen sokszor megtörténik, hogy a kinevezésre jogosult az oxfordi, vagy a cambridge-i egyetem tanári karához fordul alkalmas jelöltek ajánlása végett.

Nagy garancia rejlik ebben az illeték-telen befolyások mellőzése- és a protekció kiküszöbölésére. És még nagyobb az oktatás rendszerében, mely ezernyi módot ad az önálló tehetség kitünésére az egész angol társadalom nagy nyilvánosságának ellenőrzése mellett.

Ezért oly nagy a tehetség tisztelete ma is Angliában. A nyilvános iskolák még mindig a parlament tenyész-telepei. A mai növendékek is ép oly élénk részt vesznek az iskolai ismeretek gyűjteményének szerkesztésében és a „Vitakörök tárgyalásaiban”, mint régen. A hagyományos nevelés prestige-e mitsem szenvedett a demokrácia győzelmes előrenyomulása által. A parlamentnek legutóbb választott tagjai közül több mint egy harmad, vagyis 137 került ki Oxfordból vagy Cambridgeből, mintegy 200 növekedett „public school”-okban, valamint 100 jött Etonból s több mint 150 Harrow-ból. Egy elnyert egyetemi fokozat az egész életen át kitüntetés marad s a lapok sohasem mulasztják el a parlamenti tagok életiratait közzétételénél főlemlíteni, ki melyik iskolában nevelkedett, mily fokozatokat nyert el, sőt szónoki és irodalmi sikerek mellett nem feledkeznek meg a sport-diadalaikról sem. Így tudjuk meg, hogy Salisbury például az oxfordi All Soul's fellowja (összes iskolai társainak kedvence) volt. Gladstone pedig az oxfordi Christ-Church növendéke, a ki 1831-ben ketős kitüntetést is nyert, úgy

a classica filologia, mint a theologia terén teljesen otthon van. Egy más kiváló angol államférfi, sir William Harcourt Cambridge-ban adta elő a nemzetközi jogot. James Bryce pedig Oxfordban a római jogot.

Rámutatva ezekre a példákra, őszinte örömnünknek adunk kifejezést, hogy a kultusz-miniszter erélyes hangja és ennek nyomán az igazságügyminiszteré is, végre valahára homlokukon bélyegezte a protekció és a hivatali nepotizmus anny bajt okozó fölburjánzását. De épp oly őszintén nem is fűzünk ahhoz valami vérmesebb reményeket egy oly államban, melyben minden a bürokratizmusra tör s a mely teljesen a korrupció rendszerére van alapítva. Mert a protekció osztogatása mélyebb oka a bürokrácia, ami csak a korrupció dédelgetésével izmosodhatik meg s mert ez az igazi alap, amire összes intézményeink fölépítvük s csak akkor szűnhetik meg a sok mindenféle visszaélés, — köztük a protekció — ha ezt az alapot kidobjuk, még akkor is, ha az egész jelenlegi szervezet összeomlik, aminek legelső haszna lenne, hogy maga alá temetné a rendszert képviselő férfiakat. Az utánuk jövők aztán új alapokon fölépíthetnék az egészséges szervezetet, amelyből ki lehetne hagyni baj nélkül a protekciót, de most még bajosan.

* **A vigyor-gróf.** Mint mindenki tudja, Szapáry Gyula grófnak hívják. Örökké mosolyog, pedig rajta mosolyognak örökké. Azaz nem egészen. Mig miniszterelnök volt, addig a kormánypárt tömjénezett neki és a csillagokig emelte. El volt ragadtatva tőle, dicserő nagy tehetségét és fogadta, hogy csak asó, kapa választhatja el magasztos személyétől. Mihelyt kiesett kezéből a husos-fazék nagy kanala, leghűségesebb emberei tartózkodóan viselkedtek vele szemben, sőt: támadták, piszkolták és kegyetlenül bántak el vele; a szemébe vágták az igazságot, őszintén megmondták, ki, mi ő. Nem volt akkor nevetségesebb figura előttük, mint gróf Szapáry Gyula. És ő boszut állott a hűtleneken. Ellenzékét csinált, olyant, amilyent tudott. Operett-ellen-

dig ki ne ismerné a mi bodegásunkat, a Nick druszám?

Igen, Dombóvárrott találkoztunk a vasuti étteremben.

Nick egy magános asztalnál halkán morgó:

— Hatszáz hordó ruszli! mit csinálók hatszáz hordó ruszlival?

Lajos barátom halkán Nickhez lépett és füleibe sugta:

— Adjon el belőle annyit, amennyit csak lehet, a többit egye meg.

Nick ur állítólag keserű mosolylyal nézett végig Straicher uron és aztán a mellénye gombján olvasta le:

— Vegyem meg, ne vegyem meg!?

En ezt az incidenst nem szemlélhettem, mert egy öreg urat néztem, kinek nemes alakja és szép szoborszerű arca legalább is kasztíliai nemesemberre vallott. Véghetetlen szomorú arckifejezése vonzott és távolbameredő sötét szemei nagy gondokkal látszottak foglalkozni.

Megszólítottam hazája nyelvén:

— Caballeró! zástojető pagatultimó?

— Köszönöm, patkányirtó vagyok Budapestről.

— Igen? no annak örülök. Min töri a fejét, ha szabad kérdezem?

Az idegen felállott, gúnyosan mosolygott és mondá: — Azon gondolkozom, hogy mikép képesek a »Kakas Márton«-t egész évre négy forintért — félévre két forintért — negyed-évre . . .

Otthagytam; hisz ez becsapott, ez nem patkányokban, hanem »Kakas Márton«-ban utazik. Nick és Straicher urakhoz ültem, kik a szardíniák családi életükről és családi halálukról véghetetlen tanulságos eszmecsérét folytattak.

Straicher úr azt állította, hogy ha a tenger nem is a héringektől sós, de a szardíniák azért olyan olajosok, mert midőn észreveszik, hogy hálóba kerültek — mérgektől összeolajozzák magukat.

— Ugyan kérem, hogy lehet ilyesmit elhinni? Ez éppen olyan beszéd, mintha én azt mondanám, hogy az ön által raktáron tartott drótszegek a városi szőlőtelepen nőnek . . .

— Gyékényes, Zágráb, Károlyváros Fiume-felé beszállni! . . . kiáltá a vasuti kapus.

Mindhárman Fiuméba szándékoztunk, tehát egy kocsiszakaszba szálltunk. Elhelyezkedtünk és miután Nick úr a lámpára huzta az ellenzőt és közös erővel széjjel huztuk a pamlagokat — lefeküdtünk.

Nem tudtam aludni; majd Straicher úr beszélt, nehéz sohajok közt háromezer acélkorcsolyáról, majd Nick úr emlegette a hatszáz hordó ruszlit:

— Vegyen? százat hetven forintért?

— Igaz, hogy ilyen korcsolyákat nem láttak még Pécsen; de minek nekem három-ezer pár?

De hát nem untatom az olvasót utazá-

zékét s mikor eljátszotta kisdud játékát, mint jó komédiához illik, eltűnt a színpalak mögött. Csöndes visszavonultságban élt s jól esett róla megteledkezni mindenkinek. És ime, most megint kiáll a deszkákra és játszik tovább. Azaz, Bánffy Dezső előrántja a lomtárból. Megteszi a delegáció elnökévé. Ez érdekes: az az ember, kit a kormánypárt és sajtója még egy esztendővel ezelőtt is a sárga földig rantott le — igaz érdeme szerint, — azzal most ilyen kitüntető módon bánik el a miniszterelnök. Bánffy hivatalos lapja pedig bókolvá csöválja a farkincáját és szinte gratulál a miniszterelnöknek ehhez a kitünő választáshoz. Az ember igazán nem tudja, mit szóljon ehhez a komédiához. Nevessen-e, vagy boszankodjék? Az előbbi stilszerű, az utóbbi nem érdemes. Ki is boszankodnék egy operett-politikuson s egy operett-miniszterelnök komédiáján.

Vidék és nagyváros.

(A. É.) Egyetlen nagyvárosunknak, Budapestnek annyiszor emlegetett fenomenális emelkedése s vele szemben az elsatnyuló vidéki centrumok mutatják, hogy mennyire divatos irányban haladunk. Hajlandók vagyunk mindent, de mindent megtenni a fővárosért, bármibe kerüljön is az. Százerekbe, sőt milliókba kerül egyes utcáknak pár méterrel való kiszélesítése, olyan összeg, a mivel egész vármegyék földönfutónak készülő népét lehetne visszakötni az ősi göröngyhöz, biztosítva számukra a boldogulást. De nekünk édesebb az első földadat megoldása.

E főváros mint egy bűvös szirén vonzza magához mindazt, a mi ez országban fölélé és előre törekszik. Mesterségesen gyűjti magához a fényt, meletet és míg így egy szűk körben csalóka, csaknem mámorba ejtő virágzást teremt, e körön kívül növeli a hideget és homályt. Fővárosunk gazdasági hatását sokszor méltányolták, de kevesen és keveset foglalkoztak azzal a kérdéssel, vajjon e gáz-és szénporral, bűnnel és ambícióval teli atmoszféra milyen hatással van azokra, kik benne élnek, sőt itt is születtek.

Smiles, a hirneves angol író, abban a művében, mely pár nappal ezelőtt látott magyarul napvilágot, egyik fejezetben a városi és fatusi életet összemérve, arra az eredményre jut, hogy nemzetének csaknem vala-

sunk leírásával, hanem kezdem ott, hogy Fiuméba elértünk minden baj nélkül.

Weindorfer Fülöphöz szálltunk Schuschakon. Ez a hétel »Continental« schuschaki polgármester-é, mely már horvát község, dacára, hogy Fiumétól egy kődobányira van. A Fiumara folyó választja el Fiumét Horvátországtól.

En barátomat, Giacomo Ganefinó perui követségi fehérmű vasalót kerestem fel, kin, dacára hogy féktelen örömmel fogadott — mégis észrevettem, hogy ingerült állapotban van, valami baja történt.

Eljött velem a szállodába; utközben elmondta, hogy a követségnek sok baja van egy siketnéma ifjuval, kit hazatoloncoltattak Peruba; onnan aztán ismét visszaküldték Fiuméba, mert kiderült, hogy nem Peruba illetékes.

Asztal fölött is erről beszélgettünk; két utitársam szintén érdeklődött a siketnéma iránt.

— Különben — mondá Giacomo — mindjárt látni is fogják; mivel ideküldjük fedezettel ebédelni.

— Micsoda? Aztán miért?

— Hja! felírta, hogy olajjal főzött ételeket nem eszik, s így a perui kormány utólagos jóváhagyása reményében magyar főzetű konyhából etetjük.

— Nagyszerű! kiáltottuk hárman. Giacomo nem kiáltott, hanem felsziszszent:

— Itt jön a siketnéma; — az a hoszszuorru, tántorgólépésű.

mennyi nagy férfiak vidéki származása volt. Azok, kik a hidakat építették, a híres dockokat, csatornákat készítettek, rendesen falusi fiúk voltak. A nagy városok tért és lehetőséget adnak az emelkedésre a már kész embereknek, de nem való arra, hogy nemes jellemeket képezzenek. Ezen nem is lehet csodálkozni, mert véső elemzésben a nagyvárosok arra törekcsenek, hogy meglazítsák és végül megsemmisítsék a gyöngédebb érzelmeket és azok romjaira az élvezetek kultuszát állítsák.

Igy beszélnek az angolok, a fölvilágosultabb franciák pedig immár ki mernek mondani annyit, hogy bármit adjon is nekik Páris, ez fölöttébb sokba kerül az országnak, mely sokkal jobban járna, ha megosztaná a Párisba gyűjtött fényt és meleget a vidék fókusaiban. Helyén van, hogy szemben fővárosunknak mindinkább fokozódó jelentőségével, ezeket a kérdéseket figyelemre méltassuk mi is.

Hosszu idő tapasztalatai még nem állanak, mert nem is állhatnak rendelkezésünkre. Az szinte természetes, hogy ha Pest, mely e század első felében teljesen német volt, nem szült és nem nevelt olyan hazafiakat, a kiknek hamvait a nemzeti Pantheonban volna kötelességünk elhelyezni. Nekünk azonban ugy látszik, hogy ezen a tényen a főváros megmagyarosodása sem igen fog segíteni. A nagy jellemek és kiváló tehetségek nem akarnak szaporodni. Kiváló apák törpe utódai az élet céljával az élvezeteknél más nem hajlandók tekinteni. Szívós, kitartó munkára, ha az egyéni érdekeiken kívül fekvő célokra irányulna, reá nem vehetők. Nevetik a naiv idealistákat és nem hajlandók apáik példáját követve emelkedni, legföllebb azok érdemeit, presztizsét sietnek csengő ércce bevéltani.

Ez egyébiránt, hogy az igazat megvalljuk, nemcsak a fő- és székváros fiai között vált divattá. Ez menti őket.

Hirek.

Pécs, 1897 november 5.

Mese az erkélyről.

Történt pedig, hogy a regényes hajlamu szabó (mert a szabók rendesen regényes hajlamuak) erkélyes lakást vett ki.

Végtelenül boldognak érezte magát, s a

Megnéztük az idegen siketnemát.

— Hisz ez be van rugva!? mondám megbotránkozva.

— Dehogyan van! magyarázta Giacomo — alighanem tengerész az amico, attól olyan a járása. Nick ur és én készségesen elhittük, csak Straicher Lajos ur mosolygott gunyosan, — aztán elkiáltta magát!

— Schwarz ur!

A siketnéma hátranézett s ezzel aztán megoldódott a perui kérdés. Lajos barátom, kinek ismerősnek tetszett a perui fiatalember, — blindre ráfogta a Schwarz-nevet; — ötlete ismét bevált.

Aztán hozzám fordult:

— Furcsa, hogy maga nem ismert rá; mindenki, ki Pécsen a Hunyady-utcában lakik, vagy lakott hosszabb ideig, ilyen tétova, tántorgó járáshoz szokik; mert annak az utcának olyan a kövezete, hogy egyenesen járni rajta merő lehetetlenség. Mikor ezt az atyafit lépkedni láttam, rögtön tisztában voltam, hogy pécsi.

A perui követ igen megköszönte (levélben) e szolgálatot, és ahogy Giacomo sejtetni engedte, alighanem még valami kitüntetés is reményelhető.

Nick ur megvette a ruszlikat, Straicher ur a korcsolyákat, én meg a vasuti térti jegyemet — és jöttünk vissza Pécsre.

Hogy én mit csináltam Fiumében? Azt, — engedelmelemmel — más alkalommal fogom elmondani.

Tihanyi Károly.

nyári estéket mindig az erkélyen töltötte a feleségével a regényes hajlamu férfi.

Holdvilágos nyári estén fogamzott meg agyában a gondolat, hogy ugy tesz majd ő is, mint a ponyvaregények hősei, akik kötélhágcsón mászkálnak fel az erkélyre, ahol a kedves, a drága, az egyetlen tárt karokkal fogadja őket . . .

Igen, a hold süt . . . Az utca csendes, már mindenki nyugvóra tért, csupán csak az ő ablakaiban pislog a mécsvilág . . . Vár valakit szorongó szívvel, ölelő karokkal . . .

Erre ő (t. i. a regényes hajlamu szabó) kis göröngyöt dob föl az ablakra, mire a megregő hölgy felriad és szenvedélytől remegő hangon szól le az erkélyből:

— Te vagy?

— Igen, én.

Erre a hölgy leereszti a kötélhágcsót, amelyen vidáman halad fel ő, t. i. a szabó.

Ez az első fejezete a regényes hajlamu szabó regényének, amely a második fejezetben gyors léptekkel közeledett a bonyodalomhoz. Ugyanis a szabó kötelet vett. Nem azért, hogy felkösse magát és dicstelen halált haljon, hanem hogy kötélhágcsót csináljon.

Elkészült ez is, s másnap este a szabó megtartotta a kötélpróbat. Az éj leple alatt mászott le az erkélyből és aztán vissza.

Harmadnap kimaradt, s csak éjfél tájban vetődött haza. Kavicsot dobált fel az ablakra, mire az asszony ledobta a kötélhágcsót, s a szabó azon boldog tudatban kuszott felfelé, hogy a ház mestert becsapta.

Elérkezett a másnap, amikor összeszokott kerülni a regényes hajlamu férfi a barátjaival egy-két pohárra. A titokzatos kötélhágcsó története furta az oldalát.

El is beszélte.

— Fel akar bennünket ültetni. Lóvá akar tenni — jegyezte a borbély, a kézműparosok örökös kétkedője.

— De igaz az — erősködött az italköltől felhevült szabó. Aki nem hiszi, jöjjön velem és nézze meg.

— Menjünk hát — indítványozta a borbély.

Már elütötte a toronyóra az éjfélt, mikor elindultak. Lassan elkövetkeztek a külvárosra, ahol a szabó lakott. A utcában csak egy petróleum lámpa pislá fénye szórta a világosságot.

— Majd meglátjátok, mily pompásan megyek én fel a kötélhágcsón — dicekedett a szabó. Feldobok az ablakra egy kis göröngyöt, mire az erkélyből ledobja az asszony a kötélhágcsót, én pedig kapupénz nélkül jutok haza . . .

Azalatt a sarokra értek. A fentebb említett petróleum-lámpa az erkélyre világított.

— Ni-ni ott — kiabálta a szabó s az erkély felé mutatott.

— Mi az? Mi nem látunk semmit sem — felelték rá a többiek.

— Dehogyan, ott a kötél . . .

— Csakugyan. És nini, rajta valaki mászik lefelé . . .

Mintha gyökeret vert volna a szabó lába, ugy állt ott mereven, tágra nyílt szemekkel: Az erkélyen pedig macska ügyességgel kuszott le a regényes férfiú vetélytársa, s csakhamar eltűnt a sötét éjeli homályban . . .

Hogy mi történt azután, azt senki sem tudja, mert zárt ajtók mögött játszódtott le, csak annyi bizonyos, hogy a regényes hajlamu férfiú másnap felmondta az erkélyes lakást s november elsején olyanba költözött, a melyiknek nincs erkélye s kapukulcs is van hozzá, melyet mindig a zsebében hordoz a regényes hajlamu szabó . . .

Savoyard.

Napirend 1897. november 6-án.

Naptár: szombat, november 6. — Róm kath.: Lénárd. — Prot.: Lénárt. — Görög-kel. (okt 25.) Morcián. — Zsidó: S. Lech-Lecha. — Nap két 6 óra 37 perckor; nyugszik 4 óra 18 perckor. — Hold két délután 2 óra 39 perckor; nyugszik 3 óra 31 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 1-5 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, hideg idő és fagy-pont körüli hőmérséklet várható.

Színház: »Virágcsata«, operett.

— **(Tisztelgések.)** Imre napja alkalmából a városi tisztikar, majd utána egyes jó barátok tisztelegtek ma délelőtt tíz órakor a városházán Majorossy Imre polgármesternek. **Fehérváry Imre b.** főispánnal d. e. fél 11-kor tisztelegtek a vármegyei tisztikar **Trixler Károly** alispán vezetése alatt, majd a pénzügyigazgatóság személyzete **Dragonescu Döme** pénzügyigazgató vezetése alatt. A főispán mind a két deputációt a vármegyei házában levő hivatalos helyiségében fogadta. A városi tisztikar, köztük több fekete ruhás bizottsági tag d. e. fél 12-kor vonult föl a városházáról a főispán **Mária-utcai** lakására, hogy meggratulálják névnapjának. A szónoki tisztet itt Majorossy polgármester teljesítette, a ki sok minden jót kívánt, már mint az ilyenkor illik is, a főispánnak. Válasz után a tisztelgők kivonultak a főispáni szobákból, levetették a fehér keztyüket s folytatták dolgukat ott, ahol elhagyták.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kökeresztre adakozott **Erdélyi János**, lakocsa esperes plébános 1 frtot.

— **(Milyen idő lesz novemberben és decemberben.)** Falb e két óra is megtette jóslatait: November hónap első harmadában aránylag elég meleg lesz az időjárás és esőre is van kilátás. A hó második harmadában azonban egyszerre nagyot fordul az idő. Sok hóesésre nagy hideg fog következni. A harmadik harmadban enyhe lesz az idő, bár néha akkor is lesz hóesés. December hava nagy hideggel kezdődik. A hónap első harmada száraz lesz. Aztán megrege, esőre változik az idő, de ez muló lesz. Ugyane jelenségek mutatkoznak a harmadik harmadban is. Hóesés ritkán lesz és csak a december 23-iki kritikus nap után válik valamivel erősebbé.

— **(Miniszterek a protekció ellen.)** Wlassich Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter után Erdély Sándor igazságügyiminiszter is állást foglalt a protekció ellen. Leiratot intézett a törvényszékek elnökeihez, a melyben figyelmezteti a bírakat s a bírósági tisztviselőket, hogy a kinevezéseknél és előléptéseknél csak a képességet és a hivatali minősítést nézi, a kik pedig protekcióhoz folyamodnak, azokat ugy fogja tekinteni, mint a kik saját képességükben nem biznak. Hasonló tartalmu leiratot fognak intézni a hatáskörükbe tartozó hivatalokhoz a többi miniszterek is, minthogy a protekciónak kiküszöbölését miniszteri tanácsban határozták el, s e határozathoz hozzájárultak az összes miniszterek. Papiroson tehát meg van szüntetve a protekció, kívánatos, hogy a valóságban is ugy történjék.

— **(Áthelyezés.)** **Széki Ákos**, aradi királyi ügyészégi irnok, a tabi kir. járásbíró-sághoz helyeztetett át.

— **(A tél előjele.)** Már hiába, itt a tél. Be kell köszöntenie nemsokára a hónap és tagynak, mert ma már beröpült a téli hideg első hirnöke is szerkesztőségünkbe; az első fecske az első — **disznótoros vacsorára** szóló meghívó. Ez idén derék veteránjaink járnak elől jó példával a disznótoros vacsorák rendezésében, a mennyiben egyleti helyiségük-

ben (Tettye-utca 6. szám alatt) már holnap (szombaton) este rendezik az első disznótoros vacsorát *Alt Alajos* vendéglős.

— **(A járási állatorvosok a vármegye fejénél.)** A megye összes járási állatorvosai és a pécsvárosi állatorvosok is, *Mikszik Ákos*, állami főállatorvos vezetése alatt tegnap tisztelegtek *Trixler Károly* alispánnál, nevenapját használva fel, hogy testületileg bemutatkozzanak nála. Az alispán lendületes beszédben köszönte meg a tisztelgést kifejtve, hogy mily fontos állást töltenek be az állatorvosok a közgazdaság terén, mint az állategészségügy hivatásos őrői. Tisztük hű és pontos betöltésére hívta fel őket, igérvén, hogy érdekeiket mindenkor szíven fogja viselni s benne hű barátot és jóakarót találnak minden nemes és közhasznú törekvéseik alkalmára. A tisztelgők ezután báró *Fejérváry Imre* főispánnál jelentkeztek és a mai névnapja alkalmából előre tolmácsolták szerencsekívánataikat. A főispán szintén igen szívélyesen fogadta a tisztelgőket s barátságos beszélgetés után bocsájtotta el őket.

— **(Az idők jele.)** A fertály eljövele mindig réme az emberiség ama nagyon-nagy részének, a kik a »lakók« tömegébe tartoznak; míg öröme azon csekély kiválasztottaknak, kik a »háziurak« gárdáját alkotják. És a gárda tudvalevőleg nem hal meg, de azért a házbért se hagyja. Azaz hogy nem hagyta egészen a folyó hó elsejével beköszöntött fertályig; most azonban hagyta, mert *muszáj* volt neki. Hiszen megirtuk annak idején, hogy a pénzügyigazgató miként panaszkodott a városi közíg. bizottságban a tömeges adóhátralékok miatt s bejelentette a kérelhetetlen eszközök alkalmazását e hátralék apasztása céljából. A kérelhetetlen eszközök egyike vala pedig, hogy mindama háziuraknál, kik adóhátralékban vannak, egyszerűen letiltották a lakóknak a mostani fertályra a házbérfizetést s a házigazda helyett a finánc vette át a negyedévi lakbért. Így esett aztán, hogy a háziuraknak jó háromnegyed része nem látott most elsején lakbért, hanem a finánc annál pontosabban beállított a lakókhöz és vitte tőlük a fertályévi bért egyenesen az adóhivatalba. Ime ez az idők jele s a lakók pedig büszkék lehetnek, mert ők fizetik a háziurok adóhátralékát!

— **(A mulatság vége.)** *Beeényi István* tolnamegyei szedresi illetőségű kanász, *Mikola Mátyás* szolgálatában állott *Dunaszekcsőn*. A napokban kedve jött, hogy egy görbe éjszakát csinál magának s ezt meg is tette. Jól beállítva bortól, ment haza reggel felé s pipára gyujtva lefeküdt az istállóban egy csomó széna közé. Persze a bor elnyomta s a pipa kiesvén szájából, a parázs a szénára hullott és azt meggyújtotta. A kanász ijedten ugrott talpra s bár egyszerre kijózanodott s lármát csapott, a gyorsan terjedő tűznek nem lehetett elejét venni. Egyszerre lángba borult az istálló s a mellette levő sertésöl is. Bent az istállóban volt öt szarvasmarha és egy ló; s ezeket nem bírták kivezetni s mind ott égett a tűzben. Valamint ott égett az ólban öt sertés is s a gazda összes kára csaknem másfélezer forint s hozzá még a leégett épület sem volt biztosítva. A gondatlan kanász ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Segélyző-egylet Mohácson.)** Levelezőnk írja, hogy Mohácson nagyobb szabású mozgalom indult meg a polgárság között, hogy egy »Kölcsönös Segély-egyletet« alakítsanak meg heti 50 kr. (egy korona) befizetéssel. Az alapítók közt ott van a mohácsi iparosság színe-java, így *Briglovits Imre*, *Auber Vilmos*, *Belyánszky Milován*, *Brkits Dávid*, *Bárány Lajos*, *Csernyánszky József*, *Cifra Antal*, *Egrich József*, *Herger Alajos*, *Jahoda Ede*, *Martinkovits Mátyás*, *Mohl Gábor*, *Peits István*, *Sebők Mihály*, *Szaibold Antal*, *Schmidt Mátyás*, *Szablár András*, *Sepatz István*, *Vincsek János* és még többen. Az alapítók sikeresül megnyerniök *Jágits József*, országos képviselőt elnökül és dr. *Philipp Ferencet* ügyészül. Az egylet célja lesz, alkalmat nyújtani az egyleti tagoknak, hogy heti befizetéseik által maguknak biztos pénzalapot szerezhessenek, de különösen, hogy iparüzetük, vagy kereseti viszonyaik fejlesztéséhez és javításához lehetőleg olcsó kamatláb mellett előlegeket és kölcsönöket kaphassanak. Az aláírási ivec már ki vannak bocsátva, azok iránt a polgárság között olyan nagy az érdeklődés, hogy már néhány nap alatt több százan az iparos és földműves osztály részéről *ezeren felüli részjegyet* jegyeztek. Az egylet működését 1898. január 1-ején kezdi meg.

— **(Előrelátó lóköttők.)** *Joszip József*, szavai lakosnak az istállójából egy szomorú, ködös reggelre virradóra eddig még ismeretlen lóköttők egy sárga fakó és egy pej lovat elloptak. Az előrelátó lóköttők azonban kocsit is akartak a lovakhoz keríteni és *Káta Lajos* udvarából annak kocsiját és két lóra való lószerszámot is eltüntettek. Hanem a lónak még abrak is, a kocsinak pedig ruha is kell, s ezért látogatást tettek *Janka Bálintnál* is s attól meg egy zsák kukoricát s egy csomó ruhaneműt emeltek el. Így felkészülve aztán elhajtattak; hogy hová, azt eddig még senki sem tudja.

— **(Thea-estély.)** Kedélyes mulatságra van kilátás. A pécsi izr. nőegylet ma tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy úgy mint szokásban volt eddig, az idén is december hó első szombatján thea-estélyt rendez. Eddig az ily nagyszabású theaestélyek a »Hattyu« termeiben tartattak meg, de most, hogy e tánc terem lakásokká lett átalakítva, más alkalmasabb helyiség hiányában a mulatság a pécsi jótékony nőegylet gyermekerti helyiségeiben lesz megtartva. — Ismerve a nőegyletnek ily mulatságok rendezésében való jártasságát, visszaemlékezve arra a jó hangulatra és fesztelen jó kedvre, mely az ily háziás jellegű mulatságokon mindenkor uralkodni szokott, nincs okunk kételkedni abban, hogy összekötve a hasznosat a kellemessel, annyian járulnak majd részvételükkel a jótékonykodás oltárára, hogy a helyiség tágas termei is szűknek fognak bizonyulni. A tiszta jövedelem a szegények téli szükségleteinek fedezésére lesz fordítva.

— **(Mégmart emberek.)** Ma délelőtt 10 óra tájban jelentették a rendőrségnél, hogy *Clemente Antal* fűszerkereskedő kutyája egy inasgyereket megharapott. A gyerek egyáltalán nem adott okot rá, hogy az eb neki ugorjon, a mint az udvarban körülötte járt és

így nagy a gyanu, hogy a veszettség készül kiütni rajta, ezért rohant rá a fiura és harapta meg. A megharapott gyerek sebet kiégették, a gyanus ebet pedig kiszállították a gyepmesteri telepre, megfigyelés végett. Alig hogy ezzel az esettel végeztek, déltájban telefonon jelentették a tettyei Scholtz-féle vendéglőből, hogy ott is ilyen eset történt. A korcsmáros kutyáját régebb idő óta megkötve tartván, el akarta engedni a kötelekről, mikor a kutya egyszerre csak neki ugrott és kezefejébe harapott. Aztán a korcsmárosnak futott és azt is megharapta s végre dühösen elszaladt. A jelentésre rendőrök mentek ki a helyszínére, hogy a kutyát elfogják és bevigyék a gyepmesteri telepre, a megharapott házaspár sebeit pedig az orvos kiegette és bekötözte.

— **(Kézrekerült tolvajbanda.)** A szentlőrinci járásban még a múlt évben és a mostaniban is több vakmerő lopás történt, melynek elkövetői egész mostanig ismeretlenek voltak. Így *Romanovics Ferenc*, szigetvári kereskedő kocsijáról a hernádfai korcsma udvarán négy bundát loptak el; majd *Ternai András*, bánfai lakos kocsijáról a nyílt országuton egy zsák almát emeltek le; *Eizner Mór*, siklósi lakos kocsijáról pedig 5 frt értékű bőrt loptak el. Azután *Novák József*, fényespusztai lakoshoz törtek be és onnan zsirt, meg egyéb élelmiszert loptak; majd *Mandl Samu*, szentlőrinci lakos udvaráról hajtottak el hat ludat, végül *Kulacs Ferenc* ugyanottani lakostól husz kiló szalonnát loptak el. A szentlőrinci csendőrség most kipuhította a tetteseket *Petrovics János*, bodonyi, *Petrovics és Kolompár Ágnes*, oszrói, *Kovács Mihály*, nagybicsérdi, *Kolompár Mari*, bodonyi és *Sárközi József*, ismeretlen illetőségű kóbor cigányok személyében, a kiket el is fogtak, Sárközi és az oldalbordája kivételével, mert ezeknek sikerült megszökniök. A kézrekerült tolvajbanda most a szentlőrinci járásbírószákhöz börtönében ül.

— **(Elriasztott betörők.)** Nem volt szerencséje annak az egypár cselédnek, a ki *Völgyes József*, hirdi lakosnál tegnap éjjel betörést kísérelt meg. Ugy este 11 óra tájban ugyanis a házbéliek valami neszt hallottak az udvarból és nyomban fel is keltek, hogy kinézzenek oda, hogy ki jár ott. Gyertyavilág mellett léptek ki a sötét éjszakába és látták, hogy az udvar hátulján két alak bajlódik a kamaraajtó zárjának feltörésével. Természetesen, azonnal rájuk kiáltottak és meg is volt az eredmény, mert a két alak megijedve iramodott kifelé az udvarból. Mielőtt közelükbe juthattak volna, már eltűntek a sötétben s egyenesen a rétnek vették utjokat, hová persze senki sem követte őket. Annyit azonban felismertek bennük, hogy az egyik férfi volt, a másik pedig nő s a legnagyobb valószínűség szerint kóbor cigányok voltak, a kik közös erővel akartak egy kis elemózsiát szerezni, azonban nem mehettek tovább a kamaraajtónál, mert annak feszegetésétől riasztották el őket.

— **(Felsült jómádár.)** *Dani József*, aderjasi lakos, házában egyik éjjel betörő járt. A lakásban senki sem volt otthon s így könnyen végezhetné volna dolgát a betörő, ki bizonyára nem azzal a szándékkal hatolt be erőszakkal a lakásba, hogy ott csak körülnézzen s ne vigyen el semmit, a mit ott talál.

És el is vitt volna; de most az egyszer felsült, mert egy rozzant forgópisztolyon kívül semmi elemelhetőt nem talált. Elkeseredésében aztán elvitte azt, hogy legalább emléke legyen a nem sikerült vállalkozásról.

— **(Elfogott katonaszökevény.)** Nem szerette a gyöngyöletet *Kahl* Henrik, bonyhádi illetőségű, fiatal legényember, a ki a pécsi 44-ik gyalogezrednél ette a császár kenyerét. Nem birt hozzáörödni a katonáskodáshoz s végre a mult hó 21-én megszökött. Azóta folyton bujdosott, míg végre most a szászvári csendőrség a nyomába jutott és elfogta. A szökevényt visszakisérték Pécsre, a kaszárnyába s most a börtönben várja a büntetést, a mit szökéseért ráérnek.

— **(Asszonyi boszu.)** Régi haragosa volt Mohácson *Dvorzsák* Lipótné, ottani lakosnő, *Fleischer* Benőnének. A régi harag folytonosan boszura ösztönözte, a mit a napokban aztán végre is hajtott. A véletlen összehozta a gyűlölt ellentéllal; a kire aztán rátámadt s mikor a szóból kifogyott, a két kezét hirtelen segítségül és a tiz rózsás körmével, meg a két puha öklével bármely erősebb kezeknek is becsületére váló rombolást vitt véghez ellenfele arcán és fején. A megvert asszony jelentést tett a boszuálló ellen és most a bíróság fog ítélni a női boszu ügyében.

— **(Táncestély.)** A vidék is megmozdul, közeledvén a tél, a mulatságok időszak. Vidéki társasagyleteink szintén estélyek rendezésével munkálnak közre az unalmas téli esték megrövidítésére s köztük a sásdi Tár-

saskör már holnap (szombaton) este rendezi saját helyiségében első táncestélyét.

— **(A posta figyelmeztetése.)** A pécsi posta és távirdaigazgatóságtól kaptuk a következő figyelmeztetést, melyet — mint a közönségre nézve közérdekűt — itt közlünk: Ismételve előfordult, hogy a postát igénybe vevő közönség Bulgáriába s más oly országokba szóló postai megbízásokat tartalmazó ajánlott leveleket ad fel, mely országokkal postai megbízások nem válthatók; miért is az illető külföldi postahivatal az ily megbízásokat nem teljesíti, hanem a beváltandó okmányokat a felvevő postahivatalhoz visszaküldi, miáltal az ügy késedelmet és az érdekelt felek esetleg kárt szenvednek. Ennek megakadályozása céljából értesítetük a közönség, hogy ez idő szerint Európa következő országaiba még nem küldhetők postai megbízások u. m. Bulgáriába, Dániába, Görögországba, Nagy Britanniába, Oroszországba, Portugáliába, Spanyolországba és Szerbiába.

— **(Az osztálysorsjáték huzása.)** Lapunk tisztelt olvasóközönségének b. figyelmét felhívjuk *Török A.* és *Társ* budapesti cég hirdetésére, akik a m. k. szab. osztálysorsjegyek elárúsításával meg lettek bizva. Ezen sorsjáték a m. kir. kormány felügyelete alatt áll és mindenkinek ajánljuk, hogy bizalommal forduljon *Török A.* és *Társ* főelárúsítókhöz Budapesten.

— **(Nagy tüzek.)** Kopácson — eddig még ismeretlen okból — kigyuladt *Farahó* János lakóháza s a nagy szélben nem birták

a tüzet lokalizálni. A pusztító elem egymás után csapott át *Dömötör* János pajtájára, *Farahó* Adám házára, *Illés* János gazdasági épületeire és *Korsós* János lakóházára s mindegyik épületet elhamvasztotta. Az okozott kár meghaladja a 18 ezer forintot s a leégett épületek nagyrésze nem is volt biztosítva. Nagy tűz volt *Frigyes* főherceg bellyei uradalmában is, a hol egy istállót emésztett fel a tűz. A kár itt 3000 forintot tesz ki

— **Órák ezüst-arany tárgyak** és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felrúgását és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Kék asszony.** *Varney* dallamos zenéjü operettje, rövid időközben negyedszer került tegnap este színre és mégis elég szép számu közönséget vonzott. Az előadás a régi jó volt s a rendezés most is kitünő. *Ligeti* Mari a címszerepben minden tekintetben kifogástalan játékot és éneket nyújtott; mellette az előadás lelke *Andorffy* volt, a ki őseredeti humorával most is folyton jókedvben tartotta a közönséget. *Hunyady* Pierre tenor-szerepét elismerésre méltóan adta és sikert is aratott. *Réthy* Lina kedvesen játszotta Terézt, szép hangjával pedig egypár ízben igazi bravurt produkált. *Némethy* Gizella, *Borbély*, *Benkő* Jolán és *Bodroghy*né a régi jók voltak. (→)

— Későbbben még majd beszélünk egymással kedves Constance — mondta a haragtól villámló szemekkel.

Madge követte s eközben összehasonlította Stanton Lénával, akinek a keserű és gunyos mosolya, mely vörös ajkain játszadozott, nagyon hasonlított a Blanchéhez, s ez a körülmény nagyon kellemetlenül hatott Madgera.

— Duncan most visszatér majd Stanton Lénához — gondolta a szegény teremtes sóhajtozva. Engem eltaszított magától. Visszatér hozzá és feleségül veszi.

Ártatlan és tapasztalatlan gyermek volt még Madge s így nem csoda, ha el sem képzelhette azt az áthidalhatatlan űrt, amely a fennhéjázó, cselszövő örökösnt Duncantól — a férjétől — elválasztotta.

— Szabad kérdeznem öntől, hogy Bechwoodban élt-e miss Meadows — már előbb is feltettem ezt a kérdést.

— Ezer bocsánat — felelte Madge egészen elvörösödve. Én, — én nem is hallottam a szavát . . . Nem, én nem is laktam ott, csak a környékén.

Madge attól tartott, hogy körülményesen kérdezősködni fog miss Bronson a szülőhelyére vonatkozólag, de ezt nagy könnyebbségére nem tette.

E közben a mrs. Bronson szobájának az ajtaja elé léptek. Az félig nyitva volt. Blanche egészen belökte, s belépett minden habozás nélkül.

— Megérkezett miss Meadows? — kérdezte vékony csengő hang.

— Igen — felelte Blanche. Már itt is áll előtted anya.

A szobát annyira elsötétítették, hogy Madge az első

megfejtésével nem foglalkozom? — mondta Blanche bosszusan. Nem is járja, hogy makacskodjál a megfejtés miatt, mikor a rejtvényed csaknem megfejthetetlen.

— Hallottad? — szólt Constance halkán és nyugodt tekintettel mérte végig a hugát.

— Nos hát — folytatta Myra diadalmas pillantással — tegnap átkocsikáztam mrs. Fieldhez, hogy megtudjam, miként áll a Duncan a házasságával. És mit hallottam? Azt, hogy a házasság egyelőre lekerült a napirendről és Duncan — a csinos Duncan — egyedül tér haza.

— Lehetetlen — kiáltott föl a másik két nővér csodálkozva.

Blanche a székében előrehajolt. Kissé fölemelkedett, mintha mondani akarna valamit. Constance fölugrott s a kezeivel tapsolva táncolta körül a szobát.

— No én nem sokat tartok az olyan házasságok fölül, melyek egyszer félbe maradnak — mondta Blanche kis vártatva, kipirult arcát eltakarva. Ki tudja, nem ugy lesz-e most, hogy valamelyikünk a csinos Field Duncant megnyeri. Bizony az nagyon szép házasság volna.

— Attól ne fájjon a fejed — gunyolódott Constance.

— Myra — vágott közbe Blanche szigorú hangon — remélhetőleg te is megtanulod majd idővel, hogy az ilyes dolgokat nem emlegeted Constance előtt. Különböleg egyszer rosszul találná érezni magát.

— Kiállhatatlan vagy — felelte Constance és mérgesen kiszaladt az ajtón.

Utána szaladt a szép, nagy newfoullandi kutyája is.

— Ez valóban bámulatos hír — mondta Blanche

○ **Várady Ferenc új könyve.** *Várady* Ferenc karácsonyra „*Karcolatok*“ címen új könyvet ad ki. Váradyt sokkal jobban ismeri, műveit sokkal inkább szereti közönségünk, semhogy különös ajánlásra szorulna. Egyelőre hát az új könyvre szóló előfizetési felhívást közöljük a következőkben: »Régi ismerős kopogtat s őszinte üdvözlettel köszönt be, már mint ez régi, jó ismerősök közt szokás. Innen-onnan husz év óta irogatok, körmölgetek, karcolgatok annak a derék közönségnek, a kit büszke önérzettel nevezhetek »az én olvasóim«-nak s a kik engem méltán tarthatnak »az ő írójuk«-nak. Jön a karácsony; valami »kriszt-kindli«-félével illik egymásról megemlékezni. Egy kis tréfa, egy kis bohóság — gondolám magamban — jól esik ebben a gondokkal terhelt szomorú világban s figurás kedvemben elhatároztam, hogy *Karcolatok* cím alatt sajtó alá rendezve az életből elesett, »pillanatnyi fölvételek« alapján megörökített tréfás, pajkos, apró történeteimet: a karácsonyi könyvpiacra röpittem. Minthogy karcolataim tárgyát a körünkben mozgó alakok életéből merített mulatságos apróságok képezik s könyvem tele lesz jó ízű kedélyességgel fűszerezett, humoros, de nem bántó, találó, de senkit se sértő, pikáns, de nem frivol helyi vonatkozással: azt hiszem, szívesen veszik; — tudnom kell azonban, hogy hány példányban nyomassam? E végből előfizetési felhívást bocsátok ki s arra kérem t. olvasóimat, hogy szíveskedjenek az előfizetési összeget, melyet két koronában állapítottam meg, legkésőbb ez év december havának

3-ikáig hozzám (Pécs, Kálvária-utca 81. sz.) küldeni. Minden gyűjtőnek tiz előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálók. Szíves jóindulataiba ajánlva magamat, maradtam Pécsen, 1897. november hó 5-én. hazafias tisztelettel Várady Ferenc.«

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ **Sikkasztó perces.** *Lászlóvits* Mátyás, pékmesternél süteménykihordóként volt alkalmazva *Likárovits* János. Egy alkalommal peracet és egyebet árulván, 6 forint 50 krajcárt szedett össze s ennek a nagy összegnek úgy megörült, hogy örömeben zebre vágta és elmulatta. Mikor a mulatásnak vége volt, akkor megszökött, de Budapestről nemsokára visszajött és önkényt jelentkezett a bíróságnál. A megtért sikkasztót a ma megtartott végtárgyaláson egyhavi fogházra ítélte a törvényszék, mely büntetésből vizsgálati fogsága által két hetet kitöltöttek vesznek.

§ **Elhalasztott végtárgyalás.** Sikkasztással vádolt *Vollák* Géza ellen szintén mára volt kitűzve a végtárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél. Mivel azonban a bizonyítási eljárásához pótadatok beszerzése vált szükségessé, a végtárgyalást a bíróság elhalasztotta s azt a pótvizsgálat befejezése után fogja megtartani.

§ **Kályhaszínáló, a ki koronákat gyárt.** Hosszu József, kaposvári kályhaszínáló, tanonc korában ritka ügyességről tett tanúságot. Meg is becsülték talentumát s felvitték Budapestre, hogy az állami ipariskolában tovább képezze magát. A fiú dolgozott, tanult és mire hazakerült, még többet tudott. Ennek csakhamar jelét is adta, mert néhány hét múlva már a legsikerültebben fabrikálta a — koronákat. Annyira beletanult az agyagmintázásba, hogy csupa játék volt neki a hamis pénz gyártásához szükséges öntvényeket elkészíteni. A tárgyaláson, melyen tegnapelőtt felelősségre vonta a budapesti törvényszék, azzal is védekezett Hosszu József, hogy ő csak csupa játékból csinálta a hamis pénzt.

— Már miféle játék az? — kérdezte az elnök.

— Hát szépen kérem, csak manzsétagombnak akartam azokat a koronákat.

— Miért küldött akkor kettőt is belőlük szivarért és egyébért?

— Gyerekésszel tettem.

— Aztán miért adott Jámbor Istvánnak vagy tizet?

— Csak, hogy a gyermekei játszanak vele.

A törvényszék Hosszu Józsefet, figyelemmel fiatal korára, csupán félévi fogházra ítélte, a miben megnyugodott.

§ **Egy tyuk miatt.** *Diviák* Jánosné szül. *Jakobovits* Sztanka nem a legjobb leánya az anyjának, özv. *Jakobovits* Istvánné, magyarsórosi lakosnőnek, mert még egy tyuk

elgondolkozva, anélkül, hogy sokat törődött volna a legkisebb huga haragjával.

Reggeli ruhájának a fodrait igazgatta és egyenesre simogatta.

— Most itt az alkalom, hogy valamit tegyünk. Tudd meg, hogy hol tartózkodik ő jelenleg és írjunk neki, hívjuk meg hozzánk. Duncan bizonyára összetűzött a Stanton-kastély büszke örökös-nőjével s most itt az ideje, hogy kettőnk közül valamelyik a szívet megejtse. A születésnapodra hívd meg őt Myra.

— Minden valószínűség szerint több reményem is volna neked Blanche — mondta Myra a karosszékben ide-oda himbálódzva s testvérét gunyosan végigmérve. Talán emlékezel még rá, hogy Duncan egy alkalommal megjegyezte, hogy nem szenvedheti a nagy, magas hölgyeket. Te pedig olyan magas vagy, mint valami kukoricaszár.

— Nos hát inkább vagyok én magas, nyulánk és fürge, mint kicsi, kövér és lomha — felelte édesen Blanche.

— Micsoda? Már megint veszekedtek? Ha-ha-ha — kiáltotta Constance a fejét az ajtónyíláson bedugva. Nos majd némi idő múltán megint utána nézek, hogy ki nyerte meg az ütközetet.

Még a két nővérnek annyi ideje sem maradt, hogy erre felelhettek volna, mikor kívül berobogott a kocsi és néhány pillanat múlva nyulánk természetű, sötét ruhába öltözött hölgy lépett a szobába.

— Miss Meadows Madge — jelentette Blanchenak a kocsis.

— Szeretném tudni, hogy mért hozta őt ide! —

kiáltott föl Blanche mérgesen. Mért nem vezette inkább a szolgálk szobájába vagy a konyhába?

De John, akinek szólt, már eltűnt.

— Nos ha már itt van, helyet is foglalhat nálunk — mondta Myra, aki már nagyon égett a kíváncsiságtól, hogy láthassa, milyen arcot rejt a sűrű fátyol. Tegye le a kalapját kérem.

Madge szíve nehéz volt a hideg fogadtatás miatt, s a keze reszketett, mikor a kíváncságot teljesítette.

— Ni hiszen ön még nálamnál is fiatalabb! — kiáltott föl Constance. Mi egy brummogó, száraz, vén hölgyet vártunk. Talán jobban illenek társalkodónőnek hozzám, mint anyához.

— Constance — mondta Myra parancsoló hangon — légy oly jó és hagyd el rögtön a szobát.

— Meg se mozdulok innen addig, míg mindazt el nem mondtam, ami a nyelvemen van — kiáltott föl Constance durcásan, s leült a szoba közepén egy székre. Ezek itt ki nem állhatnak, mert goromba vagyok és minden gondolatomat egyenesen ki is mondom — szólt Madge felé fordulva — de én ezzel nem törődöm. Sokat adok arra, hogy bárkinek is már a kezdetben megmutassam, milyen vagyok. Nem vagyok síma, kétnyelvű, hamis teremtés, aki az éles körmeit elrejt. Lásd, mi hárman mintatestvérek vagyunk. Folyton civakodunk, de csak ha egymás közt vagyunk. Ha valami látogatónk akad, akkor átöleljük egymást, s úgy mutatjuk, mintha végtelenül szeretnők egymást.

Blanche hirtelen fölkel s intett Madgenak, hogy kövesse őt.

miatt is képes az anyjára kezét emelni. Tör-tént ugyanis a nyáron, hogy egy tyukon nem tudott az anya, meg a leány megegyezni és a Sztanka fogta magát, megverte az anyját. Ezért aztán feljelentették a bíróságnak s ma volt ellene a végtárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél. A sértett öreg asszony előadta, hogy leánya épen nem viseltetik iránta a köteles gyermeki szeretettel s ezért kéri a megbüntetését. A vádlott beismerte tettét, azzal védekezett azonban, hogy az anyja kezdte a verekedést. A bíróság végre 3 heti fogházra ítélte a verekedő Jakobovits Sztankát, a ki az ítéletben megnyugodott.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 5-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tavalyi zárszámadások voltak a napirenden. Ülés elején Szilágyi Dezső elnök megemlékezett Terényi Lajos békésgyulai képviselő elhunytáról.

Várossy Gyula nem fogadja el a zárszámadásokat, mert közös ügyeket tartalmaz. De elveti etikai szempontból is, mert a kormány csak szavaztat, de az államháztartásra vonatkozó nagyfentosságú adatokat nem ismerteti.

Kossuth Ferenc szintén nem fogadja el, mert a kormány a költségvetési előirányzatot körültekintés és szabatoság nélkül készítette. Bizonyosága ennek a tizenhat millió tulkiadás és a tizenkilenc millióval való több bevétel, mint az előirányozva volt.

A többség megadja a fölmentvényt.

TÁVIRATOK.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztrák képviselőház ülése, váltakozva nyilvános és zárt ülésekkel, tegnap esti hét órától ma reggel tíz óráig tartott Egyetlen tárgya volt a provizorium. Lueger az obstrukció-sok teljes öt órán keresztül nem hagyják szóhoz jutni, diákdalokat énekelnek, verekednek. Lueger és Schönerer egymást zsidónak és részegnek titulálják. Wolf képviselő a padon a gránátos indulót dobolja. Lueger hívei Schönererre „Schmüle Kohn!” és „Sau juden!” jelzőket kiabálnak. Este tízkor végre Lueger szóhoz jut, mikor a magyarok ellen beszél. Wolfot a jobboldaliak megverték. Ma reggel Jerowitz indítványozta, hogy a provizorium-javaslat a budget-bizottsághoz utasíttassék. Abrahamovitz alelnök iszonyu zajban határozatként kijelenti, hogy a javaslat első felolvasásban elfogadtatott. Legközelebbi ülés hétfőn lesz. Zedwitz képviselő kiköpött Gold képviselő előtt. Az ügy folytatása párbaj lesz.

— **Megcsufolt szobor.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Piranóban (Isztria) a horvát lakosság letörte a hegedű vonóját Tartini olasz zeneszerző szobráról.

— **Goluchowsky a királynál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király ma délelőtt fogadta Goluchowsky külügyminisztert külön kihallgatásban, aki ma este elutazik Monzába.

Nyilt-tér. *)

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az antirheumai és antiarthritiai vértisztító-thea feltalálójának. Vértisztító köszvény és csuznál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálattért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas köszvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalomban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalomokat, melyeket 3 éven át minden időváltozásakor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvosok, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjelen át az ágyamban, étvágyam szemlátomást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testem állapotja is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné,
alezredes neje.

Kapható: Pécsen,

Sipőcz István gyógyszerész urnál.

*) Ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

16385. sz.

tlkv. 1897.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schving Anna pécsi lakos végrehajthatónak Frikker József és neje Szeiler Teréz végrehajtást szenvedők ellen 32 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén lévő és Pécs város határában fekvő, a pécsi 558. sz. betétben felvett $\frac{1}{2}$, 1 sor 949/1. 6. 1. hrsz. 37. sz. házra az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi november hó 22. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. tszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog, azonban a már megajánlott vételáron alul nem.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át vagyis 200 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi október hó 7. napján.
A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. tablai bíró.



WEISZ SIMON-nál Budapesten, III. ker., Lajos-utca 173. sz.

Legujabb és legjobb Weisz-féle
arctisztító és bőrszépítő pomádé, bőrfinomító
szappan és arcpor,

a m. kir. egészségügyi hatóság által elismerve és jóváhagyva, szeplők, májfoltok, pörzsenések, vörös orr és arc, himlőhelyek, bőrszeny, bőrmoh stb., makacs arctisztítatlanságok ellen különösen ajánlatik. Hatása már néhány nap alatt észlelhető, különösen levegőváltoztatás esetén. Ára tégelyenként 70 kr.; kis tégely 50 kr.; arcszappan darabonként 35 kr. Arcpor minden színben adagonként 50 kr. Budapesten kapható: Török József gyógyszer. urnál Király-utca 12, Mellinger Róza asszonynál, Király-utca 15, III. em., Neruda Nándor-nál, Kossuth Lajos-utca, valamint az összes drogueriákban és a készítőnél,



MÉSZÁROS MIKLÓS

BUDAPEST, V., Nádor-utca 5.

Postafiókszám 237.

A magyar királyi osztályos sorsjáték igazgatósága által kinvezett főelárusítójánál kaphatók a

M. K. OSZTÁLYSORSJÁTÉK

eredeti sorsjegyei.

Meghatározott csekély betét!

Legmagasabb nyeremény-esély!

Legnagyobb nyeremény esetleg 1 millió korona.

Legközelebbi húzás: 1897. évi november hó 11-én.

Megrendeléseknél postautalvánnyal beküldendő:

1 egész	1 fél	1 negyed	1 nyolczad	sorsjegyért.
6 forint	3 forint	1 frt 50 kr.	— 75 kr.	

A nyeremények jegyzéke megjelenik minden lapban. — A hivatalos nyereményjegyzéket minden sorsjegyvásárlónak 8 nappal a húzás után megküldöm. — Hivatalos játéktervezetet kívánatra ingyen és bérmentve küldök szét.



F. é. november hó 11-én

kezdődik az

Első magy. kir. szabadalmazott
OSZTÁLYSORSJÁTEK
I. osztályának húzása.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény
Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben:

1.000,000 korona

Különös nyeremények:

600.000, 400.000, 200.000, 2 á 100.000,
90.000, 80.000, 70.000, 2 á 60.000 korona

és így tovább; egészben 5 hónap alatt 6 osztályban
13.160.000 korona lesz kisorsolva.

Eredeti sorsjegyek árai tervszerűleg:
egy egész 6 forint, egy fél 3 forint, negyed 1 forint 50 krajczár, nyolcad 75 krajczár.
Megrendeléseket kérjük mielőbb, de novemberben 11-ike (húzás kezdete) előtt

Török A. és Társa céghez Budapest, Váci-körút 4/P.
küldeni.

Kívágandó.

MEGRENDELÉSI BARCZA.

Török A. és Társa uraknak
Budapest, Váci-körút 4/P.

Kérem nekem I. osztályu eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

.....frt.....kr. összeg utánveendő, postautalvánnyal küldetik, mellekelve. (A szükségtelen rovat töröl)

Vezeték és keresztnév:

Lakhely: Megye:

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.



Hi iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzátétele által elvesz az idegizgató babkávénak általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen ideg- s gyomorbántalmakban szenvedőknél sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. *****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, úgy babkávével keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávével vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátából készül; a babkávé kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávé kellemesen ingerlő ízét és a malátakávének egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit.

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevágyázni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

Az olyan csomagban, a melyen nincs rajta a Kathreiner név, hamisított kávé van.



Ernye be jó!

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferencziek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stylszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)